

تغییر خصوصیات نخهای ابریشم صمغ گیری شده با مونومر

متیل متا اکریلات (MMA)

امیر حسین صالحی^{۱*}، مختار آرامی^۲، سید هژیر بهرامی^۳

۱- کارشناس ارشد شیمی نساجی، دانشگاه صنعتی امیر کبیر

۲- استادیار و عضو هیات علمی دانشکده نساجی، دانشگاه صنعتی امیر کبیر

۳- استادیار و عضو هیات علمی دانشکده نساجی، دانشگاه صنعتی امیر کبیر

چکیده

نخهای ابریشم ایرانی در حمام محتوی صابون ماری و کربنات سدیم صمغ گیری شدند. پس از فرایند خنثی سازی در حمام آبی، توسط مونومر متیل متا اکریلات و بوسیله آغازگر پتاسیم پر سولفات گرفت کوپلیمریزه شدند. درصد مونومرهای مصرفی بین صفر تا صد درصد وزن کالا بود. با کاهش pH محیط نیز با افزایش مدت زمان واکنش راندمان کوپلیمریزاسیون کالا بیشتر شد. با افزایش میزان اضافه وزن نیرو تا حد پارگی تغییر چندانی نکرد. درصد ازدیاد طول تا حد پارگی نیز در بعضی وزنها در مقایسه با ابریشمهای صمغ گیری شده، افزایش نشان داد. حلالیت قلیایی ابریشمهای گرفت شده بهبود پیدا کرده است. با افزایش میزان اضافه وزن با توجه به دیاگرام TGA آنها مقاوت حرارتی نخهای ابریشم بهبود پیدا کرد.

واژگان کلیدی: ابریشم، گرفت کوپلیمریزاسیون، متیل متا اکریلات، حلالیت قلیایی، TGA

مقدمه

ابریشم لیف طبیعی است که از قرن‌ها قبل مورد توجه بوده است. اولین بار ابریشم در چین کشف شد، یک افسانه چینی می گوید الهه ابریشم خانم HIS-LING-SHIN، همسر امپراطور اسطوره ای زردپوستان بود که برای اولین بار پرورش کرم ابریشم را ابداع و نیز اولین سیستم بافندگی را برای ابریشم ایجاد کرد. سال ۱۹۲۷ پیله های ابریشم به صورت دلفینه در خاکهای کنار رودخانه زرد در ایالت شانکسی و نیز روبانهای بافته شده ای که از آن دوران باقی مانده بود، در ایالت زجیانگ بدست آمد [۱].

از کاربردهای ابریشم می توان تهیه پوشاک گران قیمت، کیمنوی ژاپنی، کراوات، روسری، قالیچه های نفیس و از جمله مصارف غیر نساجی آن می توان از متوقف کننده آنزیمها، تولید مواد سازگار با خون انسان، مثل نخهای جراحی و کامپوزیتهای پزشکی و غشاهای تراوای اکسیژن جهت کیسه های هوایی شش انسان و ... را نام برد [۲].

یکی از فرایندهای ضروری شیمیایی که روی ابریشم خام انجام می شود، فرایند صمغ گیری است که طی این فرایند سربسین آن از فیبروئین جدا می شود. این عمل باعث کاهش وزن حدود ۲۳ تا ۳۰٪ می باشد که این نقیصه با وزن دهی قابل جبران است، اولین بار وزن دهی در فرانسه و بوسیله نمکهای معدنی صورت گرفت، در قرن بیستم از نمکهای Tin مثل استامیک ها یا کلرید قلع استفاده میگردید که اغلب باعث ضعیف شدن و خسارت آوردن بر آن می شد. شایان ذکر است مواد معدنی به کار رفته سمی بوده و مشکلات زیست محیطی

ایجاد می کردند به همین دلیل محققین به دنبال روشی بودند که با کمترین میزان خسارت به ابریشم، کالای مناسبی نیز جهت پوشاک و غیره بدست آورند [۳].

در ادامه تحقیقات دانشمندان ژاپنی به خصوص تیم Kobayashi متوجه شدند که می توان مونومرهای وینیلی را روی ابریشم گرفت کرد. ابتدا این کار فقط به منظور وزن دهی کالا بود بعلاوه کمترین خسارت را روی ابریشم داشت، اما بعد از مدتی Kobayashi متوجه شد، پارچه هایی که با استایرن تا اضافه وزن ۶۰٪ گرفت می گردد، خواص بازگشت از چروک مطلوبی دارند در حالی که پارچه های ابریشمی عادی به راحتی چروک می شدند [۴]. تحقیقات زیادی توسط یک تیم از محققین به سرپرستی Masahiro Tsukada انجام شد که از سالهای ۱۹۸۵ تا کنون مقالات زیادی ارائه نموده اند [۵،۶،۷،۸،۹] در سالهای اخیر نیز دانشمندان هندی به بررسی تغییر خواص ابریشم پرداخته اند [۱۰،۱۱].

در تحقیق انجام شده که برخی از نتایج حاصله از آن در این مقاله آمده است نخهای ابریشم ایرانی مورد استفاده با مونومر متیل متا اکریلات گرفت شدند و تاثیر پارامترهای مختلف گرفت کوبلیمریزاسیون روی خواص نخهای حاصله مورد بررسی قرار گرفته است.

تجربی

نخهای ابریشم ایرانی ۳۰ لا تولید صنایع ابریشم گیلان در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفت. ابتدا ابریشمها با محلولی متشکل از صابون ماریسی، سطح فعال حاوی حلال سیلوواتول و کربنات سدیم در دمای جوش، به مدت ۹۰ دقیقه صمغ گیری شد. پس از صمغ گیری به منظور خنثی سازی ابریشم از قلیایی به کار رفته، کالا به مدت ۱۵ تا ۲۰ دقیقه در آب ۷۰ درجه شستشو داده شد. پس از خشک کردن ابریشم، نخها در حمام پلیمریزاسیون قرار گرفتند. حمام اولیه شامل آغازگر پتاسیم پر سولفات و اسید فرمیک بود و در نهایت پس از نیتروژن دهی و رساندن دمای حمام به محدوده نزدیک ۶۵ درجه مونومر مذکور به آن اضافه شد. زمان پلیمریزاسیون بین ۱ تا ۴ ساعت در نظر گرفته شد همچنین غلظت مونومر تا ۱۰۰٪ وزن کالا مورد بررسی قرار گرفت. پس از پایان پلیمریزاسیون نخها در دمای ۶۰ درجه و به مدت نیم ساعت تحت فرایند شستشو با حلال دی متیل فرم آمید قرار گرفت در این مرحله همو پلیمرها و اولی گومرها و مونومرهای پلیمر نشده از روی سطح کالا جدا شدند.

اندازه گیریها

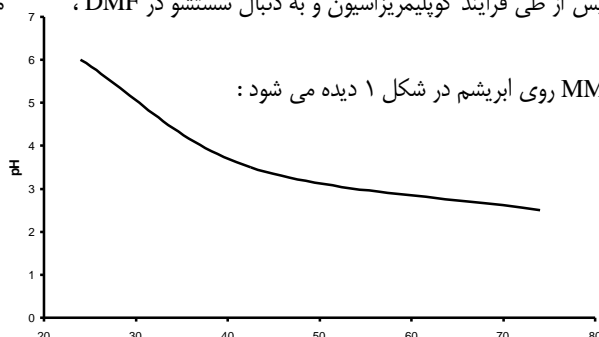
برای بررسی خصوصیات مکانیکی نخهای ابریشم گرفت شده از دستگاه اینسترون مدل (INSTRON 556) استفاده شد. دمای محیط حدود ۲۵ درجه و رطوبت نسبی محیط حدود ۵۵٪ بود. متوسط زمان پاره شدن نخها نیز حدود ۲۵ ثانیه در نظر گرفته شد. برای بررسی خواص حرارتی نخهای ابریشم گرفت شده از دستگاه TGA Q500 استفاده شد. وزن نمونه ها دو میلی گرم در نظر گرفته شد.

بررسی و نتایج

بررسی اثر زمان و pH

برای بهینه کردن pH، زمان آزمایش ثابت و حدود ۴ ساعت در نظر گرفته، pH تغییر داده شد و سپس تاثیر زمان در بهترین pH از ۵ تا ۲ مورد بررسی قرار گرفت. پس از طی فرایند کوبلیمریزاسیون و به دنبال شستشو در DMF، محاسبه گردید.

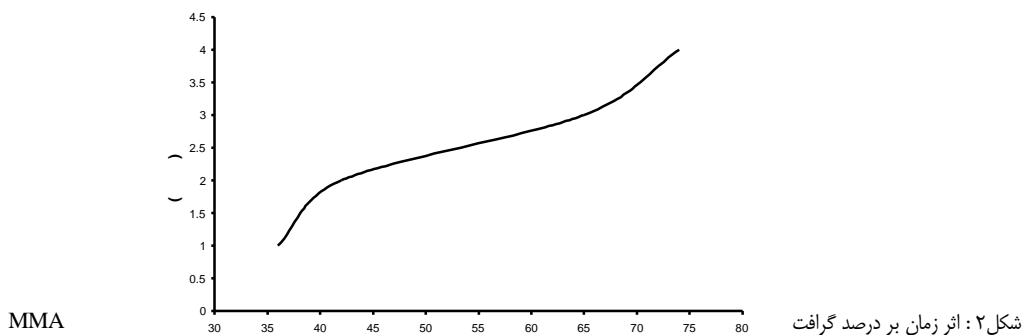
نمودار مربوط به گرفت مونومر MMA روی ابریشم در شکل ۱ دیده می شود:

شکل ۱: اثر pH بر میزان درصد اضافه وزن

محدوده اضافه وزنه‌های بدست آمده در pH های اسیدی تا خنثی ۲۴ تا ۷۴٪ بود. همانطور که در شکل یک مشاهده می شود با کاهش pH از ۷ به ۲ میزان درصد گرفت یا همان اضافه وزن افزایش پیدا کرده است. مونومر باید به کلیه نقاط ابریشم نفوذ کند، به عبارت دیگر آغازگری که به محیط افزوده می شود باید به درون الیاف ابریشم نفوذ کند، حال چنانچه ابریشم بوسیله افزودن مواد کمکی، متورم شود، این نفوذ سریعتر و بهتر انجام می شود.

می توان نتیجه گرفت که هر چه pH محیط پائین تر باشد در دمای ۷۵ درجه تورم بیشتری ایجاد خواهد شد به همین دلیل رادیکالهای بیشتری روی سطح ابریشم ایجاد شده و این منجر به افزایش احتمال برخورد مونومرها باهم و یا با رادیکالهای آزاد ابریشم، شده و نهایتا باعث افزایش احتمال واکنش انتقال زنجیر به مونومرها گردیده که نتیجتا باعث افزایش درصد گرفت می شود. برای بررسی اثر زمان، pH حدود ۲ در نظر گرفته شد و زمان فرایند بین ۱ تا ۴ ساعت متغیر در نظر گرفته شد. نتایج حاصله در شکل ۲ ارائه گردیده است. برای مونومر به کار گرفته شده مشاهده می شود که با افزایش زمان، میزان گرفت افزایش یافته است.

شکل ۲: اثر زمان بر درصد گرفت
مشاهده گردید وقتی که دما به حدود ۶۵ درجه می رسد پس از گذشت ۲۰ دقیقه پلیمریزاسیون به صورت همو پلیمر قابل رؤیت شد، به این شکل که حمام آب شفاف، کمی سفید رنگ شده و هاله ای اطراف ابریشم را فرا گرفت که نشان از تشکیل پلیمر است. پس از دو ساعت مشاهده شد که حدوداً ۴۲٪ گرفت حاصل شده است. بعد از ۳ ساعت اضافه به حدود ۶۵٪ رسید، این نتیجه نشان دهنده تمایل نه چندان زیاد مونومر به ابریشم بود و در ۴ ساعت حدود ۷۴٪ اضافه وزن بدست آمد. ابریشم حاصله با حدود ۷۴٪ گرفت بسیار زبر و خشن بود و نیز جلای خود را کاملاً از دست داده بود. لازم به ذکر است که کلیه نتایج حاصل شده پس از شستشوی کامل در دی متیل فرم آمید حاصل شده است.

بررسی اثر گرفت روی حلالیت قلیایی:

یکی از ضعفهای بزرگ ابریشم ضعیف بودن ابریشم در قبال برخورد با مواد شیمیایی مختلف است. ابریشم در محیط قلیایی هیدرولیز می شود به این صورت که قلیا به باندهای پپتید حمله کرده و آنها را جدا می کند این عمل به قدری ادامه می یابد تا ابریشم به کلی از هم

پاشیده شود، در محیط اسیدی نیز ابریشم حساس عمل می کند به این ترتیب که در محیط اسید نیتریک، اکسیده شده و تولید گاز N₂ می کند از طرف دیگر در اسید کلریدریک پیوندهای نمکی شکسته شده و استحکام کاهش می یابد و در اسید سولفوریک هیدرولیز شده و زنجیره پروتئینی از هم می پاشد، لازم بذکر است کلیه مطالب بیان شده در دمای بالاتر از ۵۰ رخ می دهد [۱۲].

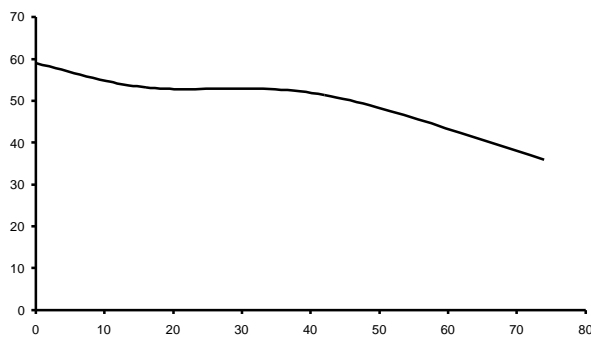
از بین مواد شیمیایی یاد شده اثر قلیا مورد بررسی قرار گرفت، نسخه به کار رفته جهت MMA بدین شرح بود:

NaOH 0.5 N   L: R   1:75
V = 30 cc   T = 1 hr

از هر یک از نمونه ها با درصد اضافه وزن مشخص ۵ نمونه برداشته و میزان حلالیت آنها در قلیا بررسی شد. درصد کاهش وزن نیز از رابطه زیر محاسبه شد:

$$\text{کاهش وزن} = (W-D) \cdot 100 / W$$

که در آن W وزن خشک شده در محیط کالای گرافت شده و D وزن خشک نمونه پس از باقی ماندن در قلیا می باشد. نتایج حاصله در شکل شماره ۳ ارائه گردیده است.

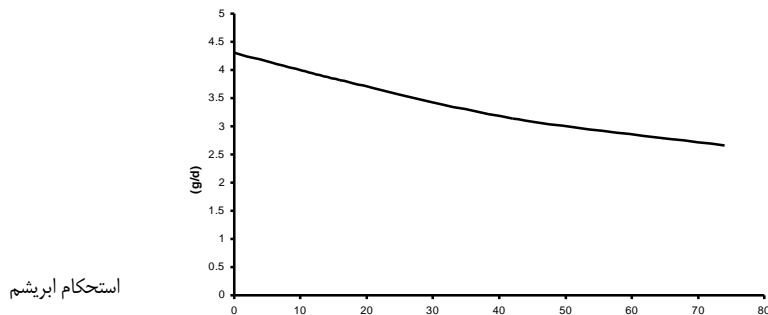

شکل ۳: اثر گرافت MMA روی حلالیت قلیایی

همانطور که در شکل مشاهده می شود ابریشم صمغ گیری شده و خالص به طور میانگین حدود ۵۷-۶۰٪ در دمای ۷۰ درجه و در زمان یک ساعت کاهش وزن نشان داده است. این در حالی است که ابریشم وزن داده شده حدود ۱۶٪ کاهش وزنی معادل ۵۳/۲٪ داشته است یعنی حدود ۶٪ بهتر شده است، در حقیقت ابریشم گرافت شده با MMA مقاوم تر شده است. پس از آن ابریشم گرافت شده به میزان ۴۲٪ حدود ۵۱/۴۱٪ کاهش وزن داشته است که نسبت به ۱۶٪ میزان گرافت میزان کاهش وزن بسیار کم نشان می دهد و تنها ۲٪ بهبود داشته است، در گرافت ۷۴٪، این کاهش به حدود ۳۶٪ رسیده است یعنی در ازای ۳۰ درصد افزایش وزن حدود ۱۴٪ کاهش وزن بهبود پیدا کرده است.

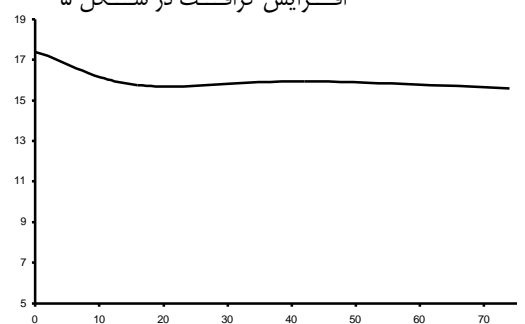
اثر گرافت روی استحکام و درصد ازدیاد طول:

از مهمترین خواص فیزیکی می توان دو پارامتر استحکام و درصد ازدیاد طول را نام برد که نتایج آن در نمودارهای ۴ و ۵ آمده است.

شکل ۴: اثر گرافت MMA روی

همانطور که پیش بینی می شد استحکام نخهای گرافت شده به مرور نسبت به ابریشم صمغ گیری شده کاهش پیدا کرده است. در طول ثابت از نخ ابریشم، جرم آن اضافه شده است، یعنی نمره نخ بر حسب دنیتر افزایش پیدا کرده است و این مساله دلیل کاهش تنش حقیقی نخهای ابریشم گرافت شده می باشد. بیشترین استحکام مربوط به ابریشم صمغ گیری شده بود که حدوداً $4/3 \text{ gr/den}$ محاسبه گردید و بعد از آن پائین ترین استحکام مربوط به گرافت ۷۴٪ بود با $2/66 \text{ gr/den}$. تغییرات ازدیاد طول تا حد پارگی در مقابل افزایش گرافت در شکل ۵ مشخص است.

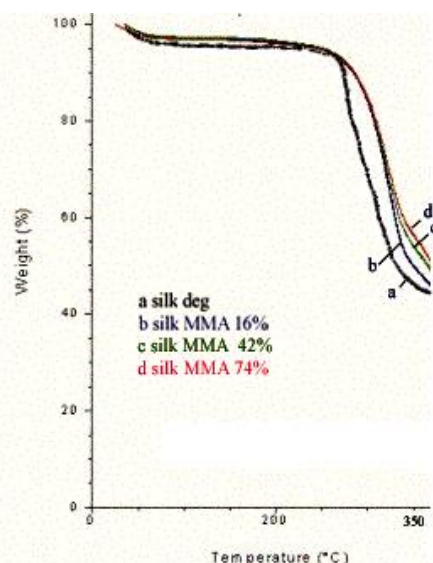

شکل ۵: اثر گرافت MMA روی درصد ازدیاد طول ابریشم

میانگین درصد ازدیاد طول تا حد پارگی ابریشم صمغ گیری شده حدود $17/4\%$ بدست آمد در حالی که در کلیه درصد های ازدیاد طول بدست آمده در گرافتهای مختلف عددی نزدیک 16% را نشان می دهد، هر چند که مثل نیرو تا حد پارگی روند خاصی بدست نیامده است و نمی توان دقیقا اثر پلیمر در گرافت حاصله را بررسی کرد ولی باید بیان کرد به نظر می رسد با افزایش گرافت، به علت آب گریزی شدید این پلیمر و پائین آمدن جذب رطوبت انتقال و حرکت زنجیره ها کند و سخت گردیده و این مساله می تواند باعث کاهش درصد ازدیاد طول تا حد پارگی گردد.

خواص حرارتی:

نتایج حاصله از آزمایش TGA نخهای MMA می باشد.

اثر گرافت کردن روی

شکل ۶ و جدول ۱ نشان دهنده ابریشم گرافت شده با مونومر

شکل ۶: دیاگرام نخهای ابریشم گرفت شده با MMA

جدول ۱: آنالیز نتایج TGA نخهای ابریشم گرفت شده با مونومر MMA

درصد گرفت	۰	۱۶	۴۲	۷۴
دمای شروع تخریب	۶۵	۶۵	۶۵	۶۵
دمای تخریب	۲۶۵	۲۷۵	۲۷۵	۲۷۵
درصد کاهش وزن در ۳۵۰ درجه	۵۴	۵۰	۴۷	۴۲

همانطور که در شکل مشخص است، کاهش وزن در چند مرحله صورت گرفته است، مرحله اول کاهش وزن در دمای ۶۵ درجه رخ داده که به تخریب رطوبت محتوی ابریشم مربوط می شود. به دلیل جذب رطوبت بالای ابریشم این رطوبت تخریب شده و وزن ابریشم حدود ۳ تا ۵٪ کاهش پیدا می کند. مرحله اصلی تخریب از دمای حدود ۲۶۰ درجه به بالا رخ داده است. ابریشم صمغ گیری شده در دمای حدود ۲۶۵ درجه به بعد کاهش وزن شدیدی از خود نشان می دهد در حالی که با افزایش گرفت، دمای شروع تخریب به دماهای بالاتر انتقال پیدا کرده است. در ۱۶٪ گرفت این دما به ۲۷۵ درجه رسیده و حدوداً تا ۷۴٪ گرفت دمای شروع تخریب ثابت مانده است. در حقیقت مقاومت حرارتی نخهای ابریشمی با افزایش اضافه وزن، افزایش پیدا کرده است.

نکته دیگر درصد کاهش وزن در دمایی مشخص است. بدلیل آنکه دردمای بالای ۳۲۰ درجه تخریب اصلی در ابریشم صورت می گیرد و این تخریب تا دمای ۴۰۰ درجه نیز ادامه دارد، دمای ۳۵۰ درجه به عنوان معیار قیاس در نظر گرفته شد. همانطور که در جدول ۱ مشخص است در ۳۵۰ درجه ابریشم صمغ گیری شده حدود ۵۴٪ کاهش وزن داشته در حالی که ابریشم گرفت شده با ۷۴٪ اضافه وزن حدود ۴۲٪ کاهش وزن پیدا کرده است، کلیه نتایج نشان دهنده این است که با افزایش گرفت مقاومت حرارتی به طور کاملاً محسوس بهبود پیدا کرده است و این پارامتر یکی از مزایای گرفت کردن می باشد.

نتیجه گیری

با توجه به کاهش وزن شدید ابریشم به لحاظ اقتصادی اضافه کردن وزن آن لازم به شمار می رود. باتوجه به بهبود بعضی خواص مهم ابریشم که در این تحقیق به برخی از آن اشاره شد، بهترین روش جهت جبران صمغ گیری همان گرفت کردن با مونومر های مناسب است. چراکه در روشهای سنتی تنها خسارات فراوان به ابریشم زده می شود. حال آنکه همانطور که در این تحقیق دیده شد خواصی از جمله مقاومت شیمیایی و خواص حرارتی بهبود پیدا کرده اند.

مراجع:

- 1 - WWW.ancientroute.com/ resource
- 2- Janet E. Miller , Barbara M. Reagan , JAIC , 28, 97-115(1989)
- 3-Masuhiro Tsukada, Giuliano Freddi, J. Appl. Polym. Sci, 46, 1945-1953(1992)

- 4- Masuhiro Tsukada, Nobutami Kasal, J. Appl. Polym. Sci, 50, 885-890(1993)
- 5- Masuhiro Tsukada, Yoko Goto, J. Appl. Polym. Sci, 44, 2203-2211(1992)
- 6- Masuhiro Tsukada, Takayukiarai, J. Appl. Polym. Sci, 79, 1764-1770 (2001)
- 7- Masuhiro Tsukada, Giuliano Freddi, J. Appl. Polym. Sci, 50, 1519-1527(1993)
- 8- Masuhiro Tsukada, J. Appl. Polym. Sci, 35, 965-972(1988)
- 9- Masuhiro Tsukada, Takashi Yamamoto, J. Appl. Polym. Sci, 43, 2115-2121(1991)
- 10- Tarun Kumar Maji, Diya Basu, J. Appl. Polym. Sci, 84, 969-974(2002)
- 11- A. Das, C. N. Saikia, J. Appl. Polym. Sci, 81, 2633-2641(2001)
- 12- Jacqueline, I. krocshwitz, "Polymers: Fibers and Textiles, A Compendium", John Wiley & Sons, New York, 1990